

Besluit toegankelijkheid voor personen met een handicap of chronische ziekte.

Kanttekeningen:

Artikel 2: vrijblijvend. Er wordt geen deadline genoemd. De vrijblijvendheid maakt dat een ieder, als men dat wil, zonder problemen onder de “verplichting” tot aanpassing onderuit kan komen.

Artikel 3c: het geraamde nut. Wie gaat dat bepalen. Voorbeeld; als ik als handduwrolstoel gebruiker maar 1 keer per half jaar naar de kledingwinkel ga zou dit al gelden ook al koop ik meteen voor meerdere seizoenen. Natuurlijk zijn er waarschijnlijk meer gebruikers maar probeer dat maar eens hard te maken. De bewijslast ligt niet bij het bedrijf maar voor we het weten bij de rolstoelgebruiker.

Artikel 3d: de levensduur..... Als je een keer goed investeert is dat voor jaren geregeld. Aan de klungel moet het vaker gebeuren en kost meer geld en irritatie voor zowel de exploitant als de gebruiker. Kunt het ook omdraaien door te stellen dat bij een verbouwing of renovatie het normaal is dat de toegankelijkheid vanaf dat moment gewaarborgd wordt. Is men niet van zins om te vernieuwen dan moet men rekening houden met de bij 2 vermeldde deadline.

Artikel 3f: de veiligheid..... Natuurlijk staat veiligheid voorop maar dat moet m.i. geen punt zijn want dat wordt ook voor andere vernieuwingen en verbouwingen mee genomen. Waarom dan apart noemen? Als ik niet beter zou weten lijkt het erop dat er een handvat wordt geboden om onder iets uit te komen.

Artikel 5: iets meer ambitie graag door middel van een stappenplan in de zin van dan moet zoveel procent voldoen aan de norm enzovoorts.

Pagina 2 Nota van toelichting: geen einddatum aan verbonden. Het is namelijk niet..... M.i. is er sowieso geen sprake van een einddatum omdat het voortdurend onder de aandacht gebracht moet worden. Maar door het niet noemen van een einddatum inclusief stappenplan is het verblijvend en kan het nog jaren duren alvorens de beoogde participatiemaatschappij daadwerkelijk een gegeven is. Wat op zich vreemd is want de mensen met een beperking zijn allemaal wel potentiële klanten die door fysiek te kopen de middenstand ondersteunen. De niet welwillende middenstand en de overheid die hen de gelegenheid geeft jaagt de mensen naar het internet en de binnensteden worden nog leger dan ze nu al zijn. De goedwillende middenstand wordt dan de dupe van de bedoelde collega's en bedenken zich wel twee keer om zelf te investeren in toegankelijkheid omdat de mogelijkheid om te renderen, door vermeldde kaalslag, lager wordt. Goed voorbeeld doet volgen. Mooi om te veronderstellen dat de initiatieven bij voorkeur uit de samenleving komen. Enig pushen vanuit de overheid zorgt wel voor een snellere realisatie.

Op basis van van daadwerkelijk door mensen ervaren problemen. Wat een vreemd badinerend taal gebruik. Het voorliggend probleem van de toegankelijkheid is manifest daar hoeft geen toetsing aan te pas te komen als de norm moet zijn toegankelijkheid moet goed geregeld zijn en ontoegankelijkheid is de uitzondering.

Pagina 4 Nota van toelichting: de voorbeelden die genoemd worden zijn, zoals gesteld, vrij gemakkelijk te realiseren. Waarom geen eis stellen ten aanzien van de realisatie?

Pagina 5 Nota van toelichting: wie gaat de onevenredige belasting toetsen? Graag daar meer duidelijkheid over. Artikel 4 staat wel het nodige over monitoring en eventuele regelgeving maar

J.H. Klein Hofmeijer
Zuringes 1, 9407CC ASSEN
0592347081/0640297764

het geheel is niet geconcretiseerd. Derhalve veel mogelijkheden om het op de lange baan te schuiven.